

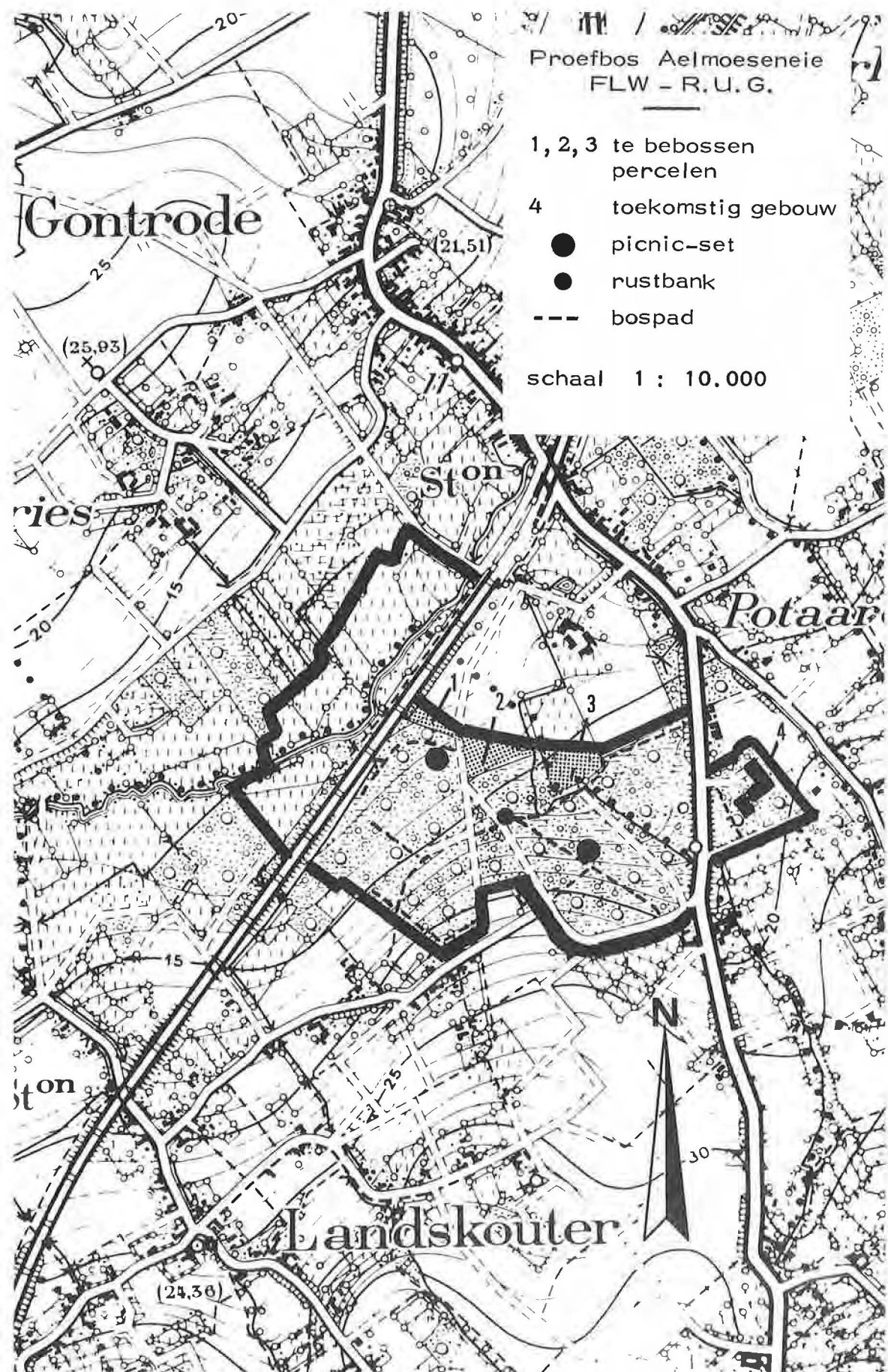
Hij heeft de bossen van zijn land bemind
Hij kende de bomen lijk wij de mensen kennen
(Marnix Gijsen)

Les villes devenant de plus en plus inhabitables, c'est
la forêt qu'il faut demander le secret de la bonheur.
(Maurice Zermatten)

Wie hast aufs Neue du dich schön begrünt,
Du wunderalter, ewig junger Wald.
(Walter Schädelin)

Boschi autunnali percorsi dal vento
sotto il gran cielo di pallido argento,
che dite ? ...
(Elena Bonzanigo)

O wonderful trees, my old friends, which I honoured when
man revolted me and which from that time I began to love
with an ever purer devotion.
(Albert Schweitzer)

Proefbos Aelmoeseneie
FLW - R. U. G.

- 1, 2, 3 te bebossen
percelen
- 4 toekomstig gebouw
- picnic-set
- rustbank
- bospad

schaal 1 : 10.000

DE BOOMPLANTINGSDAG VAN 21 MAART 1970

Door de Raad van Europa werd 1970 uitgeroepen tot "Jaar van de Natuurbescherming". Hierdoor wordt nadrukkelijk de aandacht gevestigd op de bezorgdheid, die zich overal ter wereld begint te manifesteren, omtrent het gevaar voor degradatie van het leefmilieu van de mens, als gevolg van de toenemende bevolkingsdruk, de industrialisering en de technologische vooruitgang.

Onafgezien van de veelvuldige aspecten, die eigen zijn aan de relatie van de mens tot de natuur en die o.m. tot uiting komen in de vraag naar natuurbescherming, natuurbehoud, natuurbeheer, is de vrijwaring van het directe levensmilieu van de mens tot een probleem van eerste rang uitgegroeid. De toenemende kontaminatie van lucht, water en bodem moet noodzakelijkerwijze gecompenseerd worden door maatregelen tot behoud en uitbreiding van de groenzones. De psychologische spanningen, die volgen uit het samenhokken van een grote mensenmasse op een beperkte ruimte, doen de vraag ontstaan naar plaatsen van rust en vrede, waar de mens kan rekupereren van de bestendige levensdruk, die hij dagelijks ondergaat en die zijn zenuwpotentiaal aantast. De beschikking over meer vrije tijd, evenals het veranderd leefspectrum van de hedendaagse gemeenschap, doet de veralgemeende behoefte ontstaan naar recreatieplaatsen, die zijn ingericht om het publiek te ontvangen.

Het bos is de vegetatievorm, die door zijn komplekse structuur, het best beantwoordt aan de veelvoudige eisen, die de menselijke samenleving aan de voorbehouden groenzones stelt.

Ideale standplaats voor de meest verscheiden vormen van dierlijk en plantaardig leven, klimaatregelaar en beschermer tegen erosie, werkzame biologische filter en opstapelplaats van enorme watervoorraden, leent het bos zich uitstekend tot vele vormen van openluchtrecreatie. Tenslotte speelt het bos een belangrijke economische rol door de bestendige voortbrengst van een grondstof, het hout, waarvan het belang toeneemt van dag tot dag.

Het is daarom een goed idee geweest, de aandacht van brede bevolkingslagen te hebben willen vestigen op de rol van de boom en de functie van het bos, door het organiseren van een boomplantingsdag, waarvoor om de medewerking van iedereen werd verzocht.

Daarenboven deed de Vlaamse T.V. een gelukkige keuze door de eerste dag van de lente, 21 maart, voor te behouden voor de massale boomplantingsactie, die zij, met z'n voor sociale verantwoordelijkheid en bewust van haar opvoedende rol, in het leven heeft geroepen.

Een dergelijke grootscheepse beplantingsactie moest onvermijdelijk ook in de universiteiten weerklank vinden bij al degenen die willen medebouwen aan een vernieuwde samenleving, waarin de verantwoordelijkheden duidelijk zijn bepaald en de gemeenschapszin het moet halen op bekrompenheid en ongeestig eigen belang.

Door drie percelen voor beplanting ter beschikking te stellen in de Aelmoesenei, het proefbos van de fakulteit van de Landbouwwetenschappen van de Rijksuniversiteit Gent, heeft ons onderzoekscentrum actief willen medewerken aan een initiatief, dat vlug tot een massabeweging is uitgegroeid.

HET AELMOESENEIBOS TE GONTRODE - LANDSKOUTER

Het Aelmoeseneibos, dat hedendaags een totale oppervlakte heeft van ca 29 ha, werd in 1968 aangekocht door het Ministerie van Nationale Opvoeding en vanaf 1.1.1969 ter beschikking gesteld van de leerstoel voor Algemene en Vergelijkende Bosbouw van de Fakulteit van de Landbouwwetenschappen. Bij deze aankoop werd de oppervlakte van het bos aanzienlijk uitgebreid, vermits de vroegere bezitter, de C.O.O. te Gent, de oppervlakte van de beboste kern had laten terugvallen op 19 ha 39 a 89 ca.

In de komende jaren zullen aldus nog 10 ha dienen te worden bebost ; anderzijds moest 1 ha worden kaalgeslagen in het perceel " Cardeveld " links van de weg Gent-Geraadsbergen, omdat hier de nieuwe gebouwen van het Centrum worden opgericht. Deze geplande gebouwen omvatten leszalen, laboratoria, werkplaatsen, bibliotheek en verblijfslokalen. Het ligt in de bedoeling alles wat betrekking heeft op het bosbouwkundig onderzoek en de vorming van de studenten in de bosbouw tegen 1972 naar Gontrode over te brengen.

Het Aelmoeseneibos is inderdaad in de eerste plaats een proefbos en een pedagogisch bos, dat volledig ten dienste wordt gesteld van de studenten in de bosbouw. Deze krijgen er een zo grondig mogelijke theoretische en praktische opleiding ; daarenboven worden zij in de gelegenheid gesteld in de Aelmoesenei zelfstandig wetenschappelijk werk te verrichten.

Het spreekt vanzelf, dat het bos ook ter beschikking staat van alle andere disciplines (plantkunde, bodemkunde, dierkunde, ecologie e.d.) die ter plaatse onderzoek wensen te doen in verband met de problemen die hun aangebelangen. Zijn karakter van experimenteel bos ontleent de Aelmoesenei aan de aard van de activiteit, die er door de titularissen in de bosbouw en de bedrijfsvoering kan beoefend worden.

Het Aelmoeseneibos is inderdaad geenszins te beschouwen als een modelbos, maar als een eenheid, waar nieuwe werkwijzen en methodes worden getest, waar fundamenteel onderzoek wordt gedaan naar de wetmatigheden, die groei, ontwikkeling en dynamiek van de zeer komplekse bosgemeenschap bepalen en waar de titularissen van de leeropdrachten bosbouw en bosbedrijfsvoering gelegenheid krijgen direkt contact met de problemen van de dagelijkse praktijk te onderhouden. Tenslotte wordt het bos beschikbaar gesteld voor de gemeenschappen ingeschakeld in de eerste pogingen tot organisatie van de recreatie in ons land. Een onmiddellijk gevolg hiervan is, dat het bos werd opengesteld voor het publiek – wandelaars en natuurliefhebbers zijn steeds welkom – en dat de eerste infrastructuurwerken werden uitgevoerd (rustbanken, uitbouw van pic-nic-plaatsen, verbetering wegen) om het bos geschikter te maken voor de ontvangst van het publiek.

Het Aelmoeseneibos leent zich voor deze verschillende doeleinden uitstekend. Alhoewel het bos heeft geleden onder overmatige kappingen in de oostenrijkse periode, de duitse bezettingen 1914-18 en naderhand enigszins verwaarloosd werd, moet het beschouwd worden als een natuurlijk bos en een overblijfsel uit de vroege middeleeuwen van een uitgestrekt bosgebied, dat oorspronkelijk aan de St. Baafsabdij te Gent toebehoorde samen met ontgonnen landbouwgronden. Het goed wordt voor het eerst in verband met de St. Baafsabdij te Gent vermeld in een oorkonde van 864, waarin Karel de Kale de bezittingen van de abdij opsomt, vervolgens in een charter van 976 verleend door keizer Otto II. Het gebied wordt vermeld als kerkbezit in een brief, tussen 1019 en 1030 geschreven door de abt Othelbold aan Otgiva, echtgenote van Boudewijn IV, graaf van Vlaanderen. In een stuk, dat van 1220 schijnt te dateren, komt het gebied voor op de lijst van de bezittingen, die toebehoren aan de aalmoezenij van de abdij. Een charter van 1229, waarin trouwens voor het eerst de gemeente wordt aangeduid met de naam " Gontrode " (voordien Rothen tussen 1009 en 1170, Roden in 1214 en 1220, Rod in 1170, Hontrode in 1267 en in latere geschriften Gonteroden, Gontro, Guntrode, Ro e. d.) slaat op een overeenkomst tussen St. Baafsabdij en Hildegardis van Melne, waarbij vrijstelling van tol bij de Brabantbrug te Gent wordt verleend voor de goederen van de aalmoezenij en het pachthof te Gonderodem. Verdere dokumenten van 1229 en 1267 maken melding van schenkingen van grond in de omgeving aan St. Baafsabdij en een dokument van 1269 tenslotte vermeldt de verkoop aan de abdij van zes bunder zaailand door Gwijde van den Bosche, een der leenmannen van het land van Rode.

Het belangrijkste deel van het bezit was in de middeleeuwen reeds het " Goed van Daeromme " (ook bekend als " Hof van Ghinderomme " en " Hof van Alomme ") dat in 1404 en in 1413 door de aalmoezenier in pacht werd gegeven aan " ..... Jan de Martelaere ende Margriete zijn wettelich wijf, ... " .

Buiten de gebruikelijke bepalingen bevat deze pachtbrief twee belangwekkende bepalingen.

Zo legt hij aan de pachter de verplichting van boomplanting op " In elc jaer voert moet de voors pachter planten of doen planten elcx tsiaers up ' t vors. goed up zijnen cost daert meest profijjt gheven sal, twee honderd vulghen poten goed redelik plantsoens sijnen termijn lanc duerende ; ..... "

Anderzijds wordt voorzien, dat de geestelijken, die de fiertel van St. Lievens-Houtem begeleiden, moeten worden voorzien van spijs en drank als zij aan de Aalmoeseneie voorbijtrekken " . . . . voert so sal de pachter vors. elcx tsiaers den aelmoesener ende den heere van den couvente wel ende souffisantelic ontfanghen van etene ende van drinkene, van broede, van biere, van zuvele ende twee hespen als men den fierter van Sente Lievine van Houthem medebringhen sal, ... "

Het huidige bos en het hof Galle, evenals de " Ommegangsweg ", die doorheen het goed loopt, zijn overblijfselen uit deze periode.

Het goed bleef verder eeuwenlang kloosterbezit tot aan zijn sekularisatie gedurende het Frans Bewind, waarbij het overging naar het bureel van weldadigheid, later bekend als Commissie van Openbare Onderstand (C. O. O.) van de stad Gent.

Het is tenslotte deze C. O. O. die de Aalmoesenei, of alleszins het beboste gedeelte hiervan, in 1968 afstond aan het Ministerie van Nationale Opvoeding.

Tot begrip van de huidige toestand, waarin het bos te Gontrode-Landskouter verkeert, zijn de geringe wisselingen in de bezitsverhoudingen van doorslaggevende betekenis.

Ondanks het feit dat de huidige boskern heeft geleden door overkapping, dat sporen van herbebossing terug te vinden zijn en dat standplaatsvreemde elementen werden geïntroduceerd (Amerikaanse eik, Japanse lariks, populieren), mag aangenomen worden dat kaalslag nooit op grote schaal werd toegepast.

Ingevolge deze gunstige omstandigheden ook zijn de autochtone boomsoorten grotendeels behouden gebleven ; de gunstige groeiomstandigheden (zandleemachtige bodem ; zacht klimaat) verklaren daarenboven de zeer goede groei.

Aandeel van de boomsoorten

Eik	47 %	Es	8 %	Esdoorn	4 %
Am. eik	11 %	Lariks	8 %	Berk	3 %
Beuk	10 %	Populier	7 %	Els	1 %
				Kers/Kastanje	1 %

Op het ogenblik van de laatste inventarisatie in 1967, hadden de bestanden volgende gemiddelde kenmerken per ha :

Stamtal (aantal bomen)	512
Grondvlak	24,58 m ²
Voorraad	253,273 m ³
Jaarlijkse aanwas	8,071 m ³

Deze cijfers wijzen inderdaad op een gunstige situatie : de gemiddelde aanwas voor het geheel van de belgische bossen, de voorraadrijke en snelgroeiende naaldboombossen inbegrepen, bedraagt inderdaad 4,1 m³ per jaar en per ha en hiermede komt België nochtans op de tweede plaats na Zwitserland met 4,2 m³.

DE KEUZE VAN DE BOOMSOORTEN

Normalerwijze wordt de keuze van de boomsoorten hoofdzakelijk bepaald door bosbouwkundige en economische overwegingen. Er wordt hierbij in de eerste plaats gestreefd naar de opbouw en de bestendiging van een gezond en goed groeiend bos, dat de grootst mogelijke waardevoortbrengst over een lange tijdsperiode kan waarborgen.

In sommige omstandigheden echter kunnen lokale of tijdelijk bijkomstige factoren invloed hebben op de keuze van de boomsoorten : Dit is onder meer het geval bij de huidige bebossing te Gontrode, die aan het natuurminnend publiek wordt toevertrouwd.

In voorkomend geval werd inderdaad rekening gehouden met zeer speciale overwegingen :

In het kader van een boomplantingsactie, die uiteindelijk in het teken staat van het natuurbehoud en de bescherming van het leefmilieu, is het bijna imperatief, dat de autochtone of natuurlijke boomsoorten, d. w. z. de soorten eigen aan de streek voor de beplanting worden gebruikt. Daarom viel de keuze op enkele loofboomsoorten, die elementen zijn uit het atlantisch eikebos (*Quercetum atlanticum*), waartoe de Aelmoesenei behoort.

Anderzijds is de Aelmoesenei in wezen een experimenteel bos en het is derhalve verantwoordelike gelegenheid te benuttigen om een nieuwe techniek of een ongebruikelijke

werkwijze aan de realiteit te toetsen. Daardoor precies zal ons bos belangrijk worden voor de vorming van de studenten, voor het wetenschappelijk onderzoek en ook voor de bosbouwpraktijk. Aldus werkt het publiek vandaag mede aan een experiment, dat op zich zelve een zekere innovatie van de bebossingstechniek insluit en dat alleszins, wanneer de huidige planting met welslagen wordt bekroond als een rekord inzake bebossingssnelheid zal gelden.

Om al de redenen, hierboven opgesomd, werden volgende boomsoorten voor de beplanting van 21 maart in aanmerking genomen :

- zomerlinde : *Tilia platyphyllos*
- zoete kers : *Prunus avium*
- moeroseik : *Quercus palustris*
- gewone veldolm : *Ulmus campestris*
- gewone berk : *Betula pendula*
- hazelaar : *Corylus Avellana*

Het is de bedoeling al deze boomsoorten, met uitzondering van de hazelaar, tot hoogstammen te laten ontwikkelen.

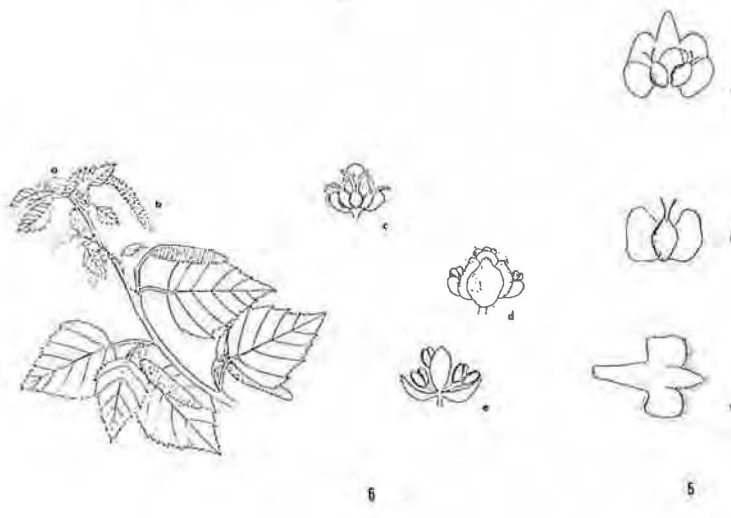
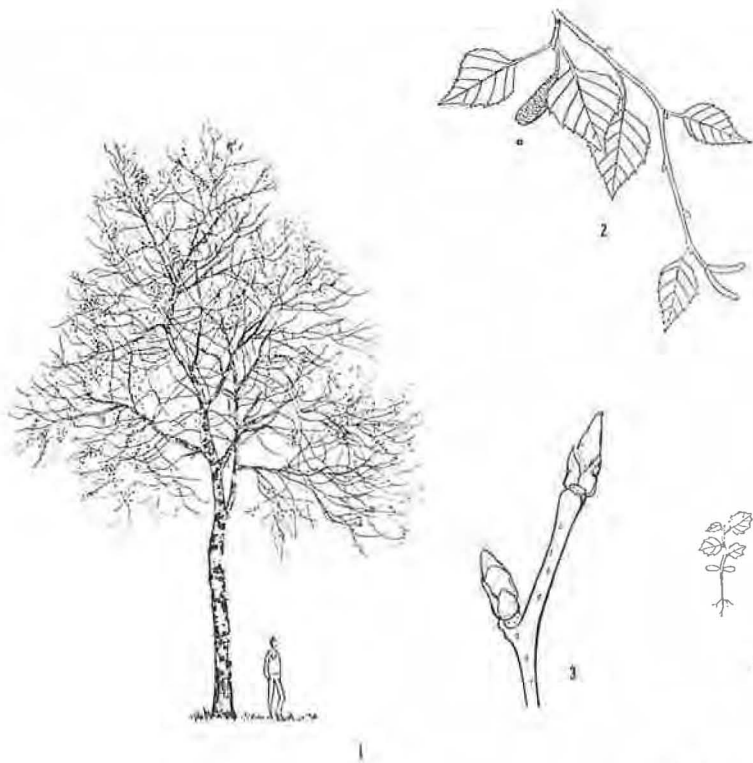
De hazelaar daarentegen, die tussen de andere boomsoorten wordt geplant, heeft in de gegeven omstandigheden een zeer bijzondere rol te vervullen :

- Hij moet instaan voor de snelle bodembedekking, daar, bij gebruik van ruime plantverbanden op een vruchtbare standplaats, het optreden van bodemverwildering niet uitgesloten is.
- De hazelaar zal tevens dienen tot het bevorderen van de groei en de kwaliteit van de hoofdboomsoort, die hij begeleidt. Deze hoofdboomsoort zal inderdaad sneller in de hoogte groeien en minder zware takken vormen op het onderste deel van de stam, ingevolge de aanwezigheid van de hazelaar.
- Het gebruik van de hazelaar maakt het tevens mogelijk de wildstand op te drijven zonder het risico voor belangrijke wildschade te verhogen.
- Gezien het toenemend belang, dat aan de sekundaire produktie in het bos wordt gehecht, is de latere voortbrengst van hazelnoten zeker niet uit het oog te verliezen.

Aldus is de keuze van de boomsoorten zowel van bosbouwkundig als van economisch standpunt verantwoord: inderdaad de voorkeur is gegeven aan boomsoorten, die ter plaatse kunnen groeien en die daarenboven in staat zijn een belangrijke waardevoortbrengst te verzekeren.

Een nadere kennismaking met deze boomsoorten, wordt mogelijk gemaakt **door de** meer gedetailleerde beschrijvingen die hierna volgen.

RUWE BERK

(*Betula pendula* ROTH.)

Syn. : Gewone Berk.

Deze boom (1) heeft een rechte stam met lichte eivormige kroon en verdikking aan de basis.

De schors is wit, afschilferend aan de voet gegroefd. Het wortelstelsel bezit een buitengewoon aanpassingsvermogen en is, naargelang de omstandigheden, oppervlakkig tot diepgaand.

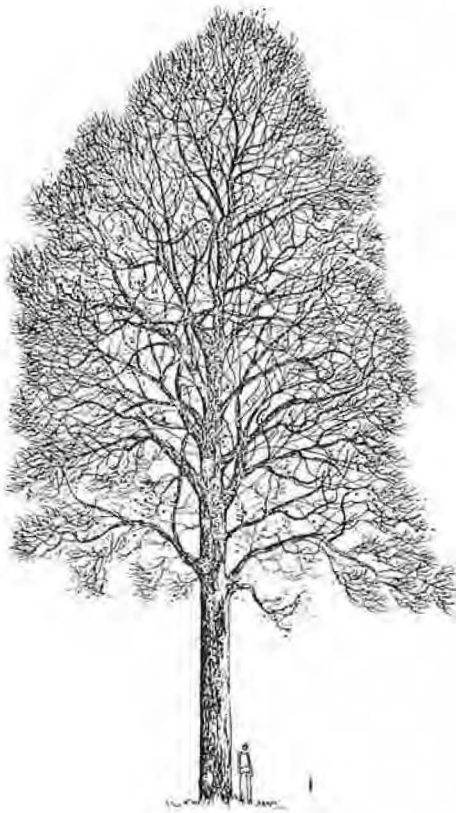
De twijgen (3) zijn lang, ruw, dichtbehaard en rijkelijk voorzien van wratvormige kliertjes. De knoppen zijn meerschubbig, zittend en afstaand. De bladeren (2) hebben een lengte van 3 tot 7 cm, zijn driehoekig van vorm en dubbelgetand, met aan de bovenzijde wratjes die ruw aanvoelen. De mannelijke (6 b) en de vrouwelijke bloemen (6 a) staan in katjes op dezelfde boom. De mannelijke bloemen (6 d, e) zijn naakt en overwinteren; de katjes zijn hangend. De vrouwelijke bloemen (6 c) komen pas in het voorjaar te voorschijn, staan rechtop en zijn kleiner dan de mannelijke bloeiwijzen.

De vrucht is een uiteenvallende kegel (2 a) waardoor de rijpe zaadjes (5 a, b) en dekschubben (5 c) vrijkomen. De zaadjes zijn zeer klein (2 mm), lichtbruin tot geel, met brede vleugel boven de top van het zaad uitstekend (5 b). Het behoudt enkel gedurende zes maanden zijn kiemkracht en kiemt met de zaadlobben in de grond (4).

Het hout is wit, fijn, zonder onderscheid tussen spint- en kernhout en vrij duurzaam. Het is licht en laat zich gemakkelijk bewerken en wordt o. m. gebruikt in de meubel- en wagenmakerij, voor draaiwerk, garenklossen, mijnstaken en hoepels.

De berken zijn extreme lichtboomsoorten, welke zich vanaf de jeugd in volle licht kunnen ontwikkelen. Voor wat betreft de bodem als het klimaat, stellen ze weinig eisen en vertonen een buitengewoon aanpassingsvermogen. Alhoewel ze het best groeien op frisse losse zandleemgronden en in een koel klimaat met hoge luchtvochtigheid, geven ze nog goede resultaten op arme zandgronden en op verzuurde, natte gronden. In ons land dient hij tot invullen van openingen in hakhout en middelhout. Bij afwezigheid van verpleging verdwijnt hij uit de menging. Komt vooral in aanmerking als pionierboomsoort.

2

3

4

6

5

VELDOLM

(*Ulmus campestris* MILL.)

De olmen groeien meestal op tot bomen (1) met goed ontwikkelde kroon en fijne takken. Bij de veldolm is de kroon regelmatig en dichtgesloten, met een goede kegelvorm die op latere leeftijd verdwijnt. De schors blijft vrij lang glad en vertoont eerst op latere leeftijd langwerpige groeven.

De boom heeft een diep wortelgestel en vertoont dikwijls veel wortelopslag. De twijgen (3) zijn fijn, glad of lichtjes behaard en dragen bruine spitse eivormige knoppen.

De bladeren (2) zijn 8 tot 10 cm lang, kortgesteeld met dubbelgetande bladrand, eirond met spitse punt, ruwe bovenzijde, lichtbehaarde onderzijde en nerven.

De bloemen (6) zijn tweeslachtig, staan in pakjes met vier roestode meeldraden en bovenstandig vruchtbeginsel met twee stempels. Ze verschijnen in april vóór het uitlopen van de bladeren.

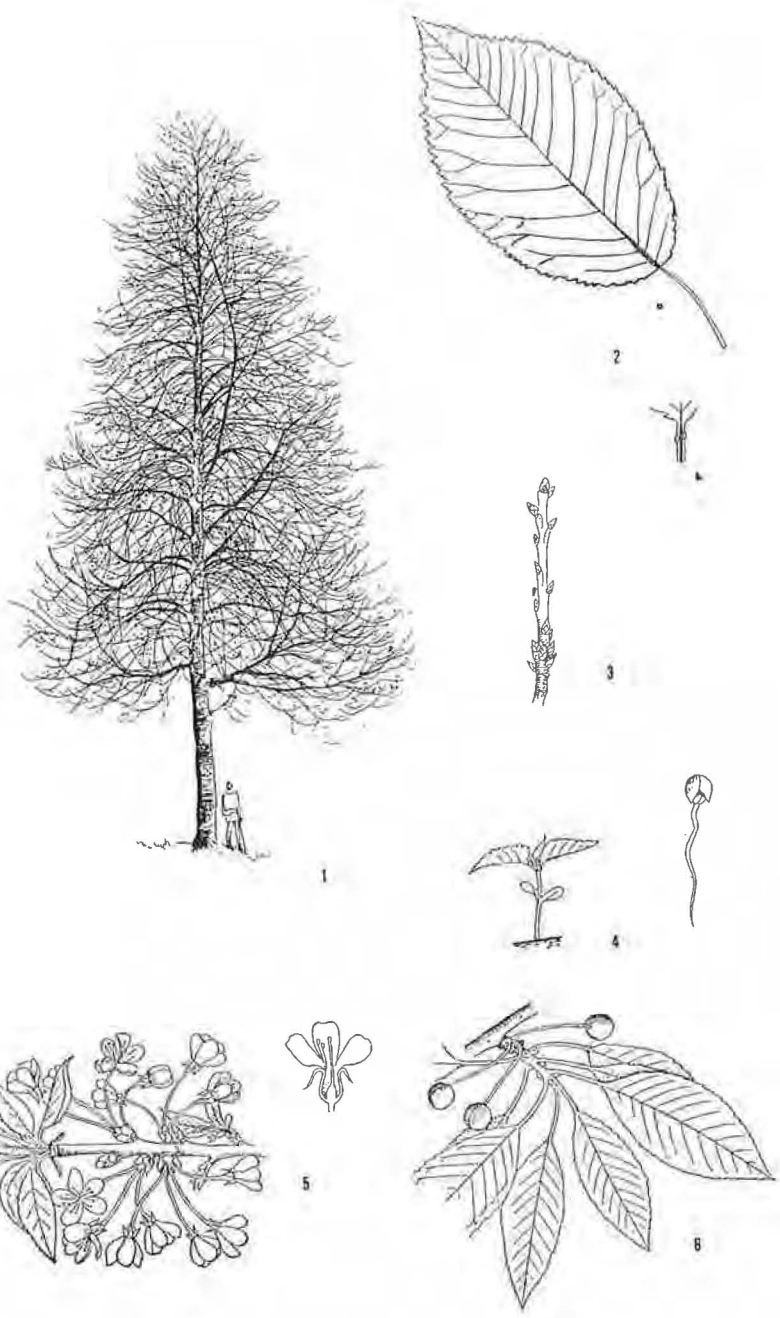
De vrucht (5) is een geelbruine platte noot met vliezige vleugels omgeven en ietwat excentrisch in de vleugel gelegen naar de insnijding toe aan de bovenzijde van de vleugel.

Het zaad (4) kiemt eventueel nog in de herfst en behoudt bij bewaring voor zeer korte tijd zijn kiemkracht.

Het hout bestaat uit witgeel spint en roodbruin kernhout dat tamelijk hard, lang van vezel, taai, zeer vast en elastisch is. De kern weerstaat goed aan afwisseling van droogte en vochtigheid (daardoor bruikbaar voor waterwerken) maar het spint wordt snel wormstekig. Het kan verder nog aangewend worden voor het vervaardigen van naven en velgen van wielen, assen, geraamten voor rijtuigen, scheepsbouw, stelen voor gereedschappen e.a.

De olmen zijn licht - tot halfschaduwsoorten, resistent tegen voor- en na-jarsvorsten. Door hun diepe en overvloedige beworteling weerstaan ze zeer goed aan wind. Hun gebruik in de bosbouw is vrij beperkt.

Het meest passen ze als groepsgewijze bijmenging in het loofhoutbos uit onze streken. Op alluviale gronden (rivierbos) gedijt hij goed, evenals tengevolge van zijn gemakkelijk vegetatief voortplantingsvermogen, in het onderhout van het middelhout.

ZOETE KERS

(*Prunus avium* L.)

Heliophile boom (1) met ijle kroon, pyramidale vertakking en twijgen waarlangs kortloten regelmatig verdeeld zijn.

Deschors is glad, groenbruin en blinkend tot op gevorderde leeftijd bezet met lenticellen en in horizontale banden loskomend. De boom is diepwortelend. De twijgen (3) zijn lichtgrijs en blinkend met eivormige roodbruine knoppen die dikwijls gegroepeerd staan.

De bladeren (2a) van 6 tot 12 cm lang, staan afwisselend, zijn ovaal toegespitst, dubbel gezaagd met lange steel (3 tot 7 cm) en twee klierjes (2 b) aan de bladvoet en vertonen aan de onderzijde een blijvende beharing.

De witte bloemen (5) zijn tweeslachtig en staan in een scherm. De bloei grijpt plaats in april-mei vóór het uitlopen van de bladeren.

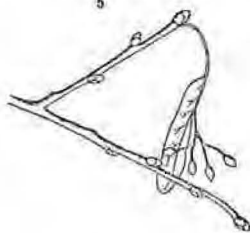
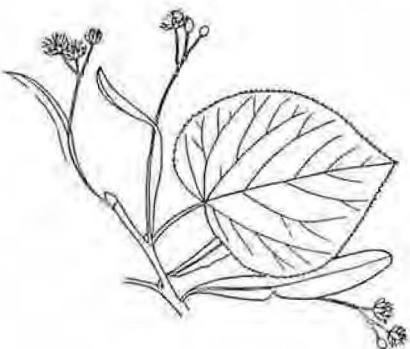
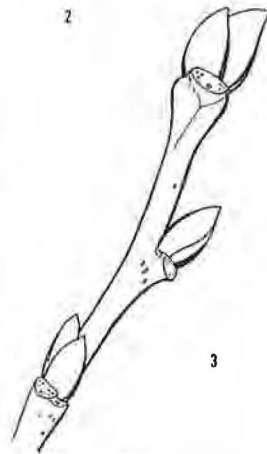
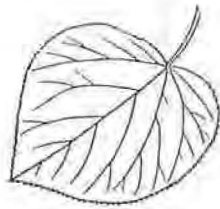
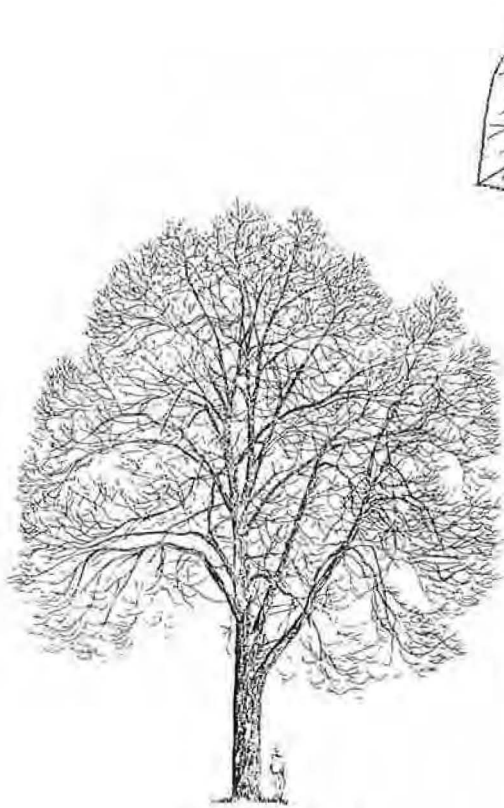
De vrucht (6) is een langgesteelde zwarte bolvormige kers. Het zaad is rijp in juni-juli en kiemt (4) bij herfstzaai in de volgende lente.

Bij bewaringen stratifikatie grijpt de kieming pas in het tweede of derde jaar plaats.

Het hout heeft weinig wit spint en fijn roodbruin kernhout. Het is licht gespiegeld, tamelijk hard, taai, weinig duurzaam en gemakkelijk om politoeren. Het wordt vooral in de meubel en wagenmakerij gebruikt. Voor afrolhout moeten de stammen minstens 2,50 m lengte en 1 m omtrek in het midden hebben.

De Zoete kers is een lichtboomsoort die tamelijk snel groeit in de jeugd, op frisse, vruchtbare tot vochtige zandgronden, waaraan hij vrij geringe eisen stelt. Komt in ons land vooral als nevenboomsoort voor in het loofhoutmengbos waar hij bijzonder goed groeit aan de boorden van grachten en beken.

Er bestaat hiervan ook een gekultiveerde vorm die onder de naam " zure kers " of " kriek " bekend staat.

ZOMERLINDE

(*Tilia platyphyllos* SCOP.)

Winterkale boom (1) met dichte diepe ovale tot kegelvormige kroon en rijke vertakking waarvan de onderste takken zich soms ver uitbreiden. Hij vertoont veelal aan de basis een verdikking, is diepwortelend met vele zijwortels en geeft veel wortelopslag.

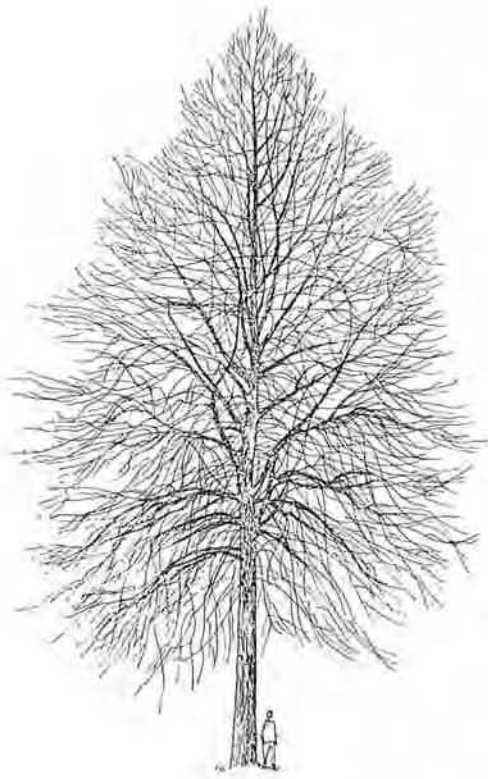
De schors is grijs en glad in de jeugd en op latere leeftijd gegroefd. De twijgen (3) zijn licht donzig behaard, dragen stippels en zijn soms roodachtig van kleur. De bruinrode knoppen zijn toegespitst en kaal. De bladeren (2) zijn 8 tot 12 cm groot, meestal aan beide zijden met korte grijze haartjes bezet, grof getand en kort toegespitst. De onderzijde is lichter groen dan de bovenzijde en in de oksels van de zijnerf staan kleine grijze haartjes.

De geelachtige bloemen (6) zijn tweeslachtig, geurend en staan in een scherm met meestal drie tot vijf samen aan een lange steel die met een schutblad vergroeid is. De bloei valt rond einde mei, begin juni. De bloesems worden gedroogd voor artseneij en zijn voor de bijenhouders eveneens van zeer grote waarde.

De vrucht (5) is een behaard nootje dat door vijf ribben in vijf delen is verdeeld. Gewoonlijk hangen deze in drie tot vier samen aan een lange steel met schutblad. Het zaad is rijp in september-oktober. Wanneer niet onmiddellijk uitgezaaid blijft het een jaar overliggen.

Het hout is licht en los en gemakkelijk om bewerken. Het is uitstekend voor snijwerk wegens de zachtheid en de witte kleur. Ook pakkisten, sigarenkistjes en lucifers worden ervan gemaakt. Het heeft een gemiddelde brandhoutwaarde, maar de houtskool is uitstekend voor de buskruitfabrikatie en het tekenen.

De zomerlinde is een halfschaduwsoort met snelle jeugdgroei. In gesloten bestand zijn het slanke bomen met rechte doorlopende stam. Door hun gemakkelijke vegetatieve vermenigvuldiging en hun schaduwverdragend vermogen passen ze goed voor het hakhout of voor neven- en onderbestand in beuken-, eiken- en denbossen. In het hooghout komen de zomerlinden weinig voor gezien de geringe vraag naar lindhout. Als kulturele boomsoort is hij nochtans aangewezen en levert daarbij zeer milde humus.

1

2

3

4

6

5

MOERASEIK

(*Quercus palustris* MUENCH.)

Boom (1) met doorlopende spil, regelmatige niet te dichte pyramidale kroon, waarvan een groot gedeelte van de takken opwaarts gericht zijn, terwijl de onderste naar beneden toe buigen.

De schors is grijsbruin en nauwelijks gegroefd. Het wortelstelsel is zeer kompakt.

De twijgen (3) zijn oorspronkelijk donkerrood en behaard, maar worden op latere leeftijd grijsbruin en glad. De knoppen zijn eivormig licht toegespitst, glad met lichtbruine kleur.

De bladeren (2) zijn 8 tot 14 cm lang enkelvoudig en staan afwisselend. Ze zijn diep gelobd met vijf tot zeven lobben die bijna loodrecht op de hoofdnerf staan. De bovenzijde is donkergroen en blinkend, de onderzijde lichter van kleur met haarbosjes in de oksels van de nerven.

De Moeraseik is eenhuizig met de mannelijke bloemen in ijle hangende behaarde katjes (5 b) en de vrouwelijke per twee in rechtstaande hoofdjes (5 a). Elk mannelijk bloempje (6 b) bevat vier tot vijf geelkleurige meeldraden, terwijl het vrouwelijk bloempje (6 a) drie omgebogen helderrode stempels heeft. De bloei grijpt plaats in mei op het ogenblik van het uitlopen van de bladeren. De vrucht (4) is een kleine, breed eivormige eikel die pas rijp is in de herfst van het volgend seizoen. Het uitzaaien moet ten laatste in de volgende lente gebeuren.

Deze eik levert zwaar, hard en taai hout van lichtbruine kleur met een zeer smal en donkergekleurd spint dat waardeloos is. Het hout heeft zoals de meeste eiken, veel toepassingsmogelijkheden, o.m. voor bruggenbouw, dwarsliggers, scheepsbouw, meubelmakerij enz.

De Moeraseik is een lichtboomssoort met zeer snelle jeugdgroei, die nog zeer goed gedijt op zware gronden met gebrekkige afwatering. In zijn natuurlijk verspreidingsgebied (N. Amerika) is hij een belangrijke component uit het zgn. Pin Oak-Sweetgum type.

Door zijn intolerent karakter wordt hij bij kunstmatig aangelegde bossen meestal als homogene gelijkjarige bestanden aangetroffen.

1

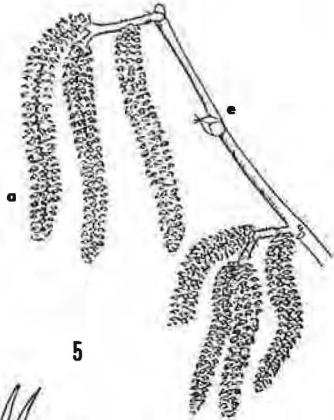
2

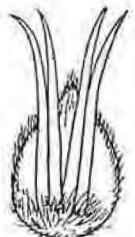
3

4

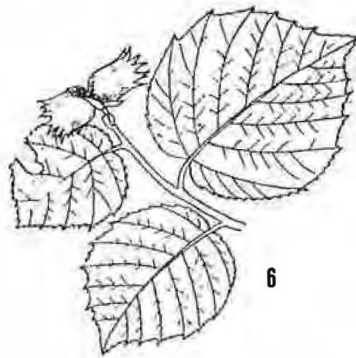
5

b

c

6

HAZELAAR

(*Corylus Avellana* L.)

Lage boom of heester (1) met onregelmatige kroon en diepgaand wortelstelsel in de jeugd, dat later oppervlakkiger gaat ontwikkelen.

De schors is bruingrijs en glad.

De twijgen (3) zijn buigzaam, bekleerd en behaard. De groenbruine eivormige tot bolvormige zittende knoppen (3) zijn rugwaarts iets platgedrukt met onduidelijk tweedelige naakte schubben.

De bladeren (2) zijn 5 tot 13 cm lang, staan afwisselend, vertonen een ronde ovale vorm met dubbelgezaagde bladrand, korte spitse top en hartvormige basis. Ze zijn bovenaan donkergroen en aan de onderzijde lichter van kleur met sterk uitstekende en behaarde nerven.

De mannelijke bloemen (5 a, c) staan in gele katjes die meestal per twee samen voorkomen en reeds vóór de winter te voorschijn treden. De vrouwelijke bloemen (5 b, e) zitten in knoppen en verschijnen pas in februari als kleine rode draadjes in pluimpjes.

De vrucht is een eivormige tweekantige noot (hazelnoot) met scherpe top en gehuld in twee veelslippige (6) vergroeide schutblaadjes. De eetbare noot wordt rijp in september en laat zich eerder moeilijk tot de volgende lente bewaren. Gewoonlijk duurt de kiemkracht hiervan ten hoogste zes maanden. Bij de kieming (4) blijven de kiemlobben in de grond.

Het is een spintboom met halfhard, fijnsplijtbaar hout dat in verse toestand wit is en later roodachtig verkleurd. Het ziet er min of meer gestreept uit door de dicht bij elkaar liggende mergstralen. Het hout kan gebruikt worden voor persen, hoepels, handvatten en levert tevens goed brandhout.

Het is een halfschaduwsoort die vrij snel groeit gedurende de jeugd, maar daarna vlug in groei vermindert en die een tamelijk dicht scherm geeft. Zijn voorkomen is tegenwoordig beperkt tot het hakhout en het middelhout waar hij, als vulhout in de openingen, door de weelderige kroonontwikkeling zeer welkom is. De hazelaar stelt tamelijk hoge eisen aan de bodem en groeit het best op frisse humushoudende gronden.

DE TECHNIEK VAN DE PLANTING

DE BOOMSOORTENMENGING

De eerste vraag, die bij elke bebossing moet worden gesteld, betreft het feit of men op eenzelfde plaats één of meerdere boomsoorten tegelijkertijd zal aanplanten, m. a. w. of een homogeen dan wel gemengd bosbestand zal worden aangelegd.

Hedendaags vermijdt men in W. Europe zoveel mogelijk uitgestrekte oppervlakten met een zelfde boomsoort te bezetten, omdat de nadelige gevolgen van homogene bebossingen zich in toenemende mate zijn gaan manifesteren. Het is inderdaad overduidelijk gebleken, dat homogene bestanden onvoldoende stabiliteit bezitten, zowel uit bio-ekologisch als uit economisch oogpunt. Zij zijn inderdaad zeer kwetsbaar en oefenen een ongunstige invloed op de bodemontwikkeling uit.

De gemengde bebossingen daarentegen treden steeds meer op de voorgrond, omdat zij ruimere waarborgen geven in verband met de verwezenlijking van de veelvuldige doelstellingen, die de moderne bosbouwkundige conceptie vooropstelt.

De bebossingen, die te Gontrode op 21 maart worden uitgevoerd, streven in grote mate de menging na : inderdaad, tussen linde en moeraseik wordt de hazelaar als kulturele boomsoort aangeplant. Daarenboven wordt met het natuurlijk aanvliegen van andere autochtone boomsoorten gerekend.

HET PLANTVERBAND

De keuze van de plantafstand wordt door vele factoren beïnvloed: De standplaats, de boomsoort, de afzetmogelijkheden van het hout, de wildstand en de planttechniek.

Aan de enge plantverbanden (plantafstand 1,5 m en min) is het voordeel verbonden, dat zij leiden tot grotere stamtallen en tot snelle bodembedekking. Zij bieden, in principieel, ook grotere selectiemogelijkheden op latere leeftijd.

De bijzondere sociale en economische omstandigheden van het ogenblik werken nochtans de toenemende aanwending van ruimere plantverbanden in de hand. Inderdaad, de plantkosten stijgen bestendigen de beschikbaarheid van arbeidskrachten vermindert, zodat het bebossingsrythme enkel op peil kan gehouden worden mits het aantal uitgezette planten per ha drastig te

verminderen. Om de nadelige aspecten van de ruime planting te minimaliseren, moet dan gebruik gemaakt worden van uitgeleekterd plantsoen van uitstekende kwaliteit.

De huidige bebossing te Gontrode heeft het karakter van een experiment inzake ruimplantverband. Dit moet geen verwondering wekken, vermits de Aelmoesenei dan toch in feite een experimenteel en pedagogisch bos is.

Voor de verschillende boomsoorten werden volgende plantafstanden gekozen :

- linde en moeraseik : 4 m x 4 m met tussenplanting van hazelaar in verband 2 m x 2 m
- berk, olm en kerselaar : 2,5 m x 2,5 m

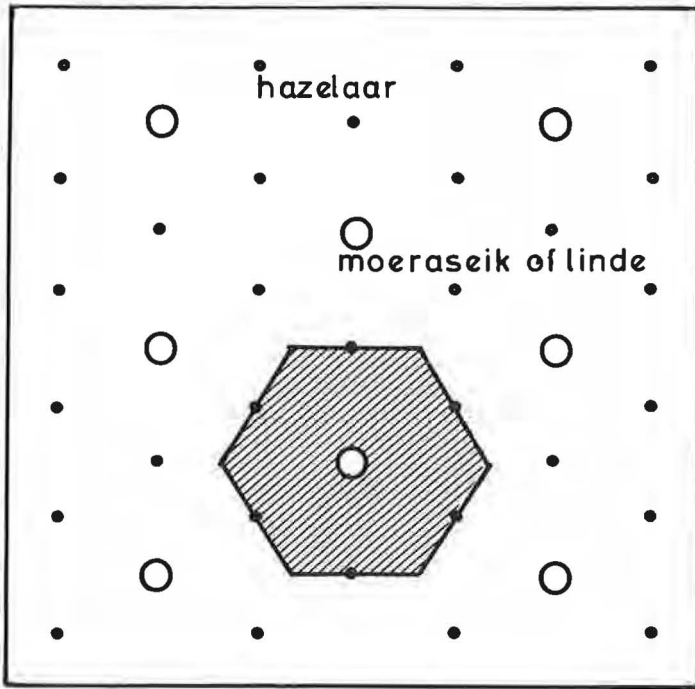
Daarenboven wordt de voorkeur gegeven aan het gelijkbenig driehoeksverband omdat de bomen, die op de hoekpunten van de ingebeelde driehoek worden geplant, zich dan in alle richtingen even sterk kunnen ontwikkelen, waardoor symmetrische kronen ontstaan.

De oppervlakte, die de boomkronen in dergelijk verband kunnen innemen, bedraagt :

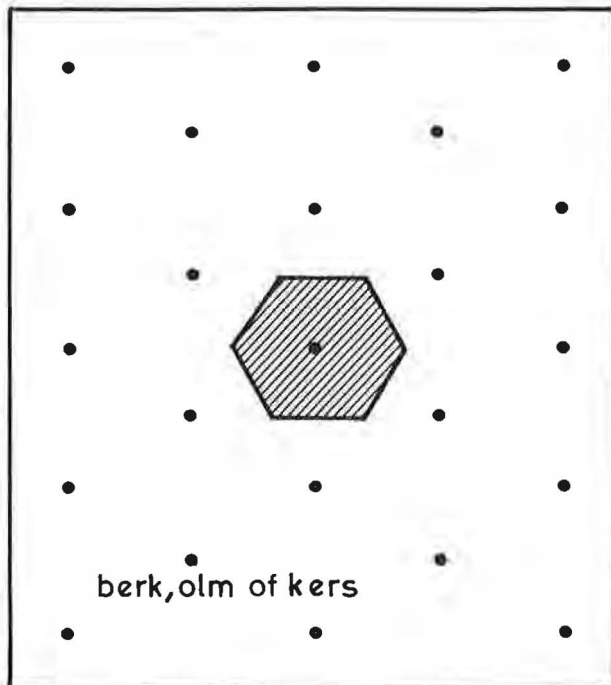
	oppervlakte ter beschikking van één boom	aantal bomen/ha
- linde en moeraseik	15,5 m ²	647
- berk, olm en kerselaar	5,4 m ²	1847

Rekening gehouden met de oppervlakte van de drie te bebossen percelen en met sommige andere factoren zoals het vrijlaten van een bepaalde zone langs de rand van het bos of tegen het reeds bestaande bos, werd volgende verdeling van de te planten soorten uitgewerkt.

- perceel I :	linde	180
	hazelaar	580
- perceel II :	moeraseik	420
	hazelaar	1281
- perceel III :	kers	175
	olm	192
	berk	189
	hazelaar(rand)	62
	Totaal	<u>3079</u>

PLANTSHEMA VOOR DE PERCELEN 1 EN 2

PLANTSHEMA VOOR PERCEEL 3

Het plantverband, de plantafstand en het mengingspatroon voor de verschillende boomsoorten gebruikt, wordt u duidelijk gemaakt in de bijgevoegde figuren.

HET PLANTSOEN

De keuze van grotere plantafstanden impliceert, dat ook grotere plantsoenen moeten worden gebruikt. Bij grote plantafstanden zou immers vrij vlug bodemverwildering kunnen optreden wanneer onvoldoende voorzorgen werden genomen. Anderzijds zijn ruimere plantverbanden, om hoger aangehaalde redenen, praktisch onvermijdelijk geworden.

Voor de loofboomsoorten is het daarom verkieselijk planten te gebruiken, die een hoogte van minstens 1 m hebben bereikt, zelfs wanneer geweten is, dat het gebruik van relatief grote planten de plantkosten onvermijdelijk doet stijgen.

In onderstaande tabel worden de afmetingen van het gebruikte plantsoen aangegeven, alsook de leeftijd (De leeftijd wordt tweedelig aangegeven : het eerste getal duidt het aantal jaren aan, dat de plant op het zaaibed bleef, het tweede duidt het aantal jaren aan dat de plant op het verspeenbed doorbracht.

	afmetingen (cm)	leeftijd
- zomerlinde	100 - 120	1/1
- zoete kers	130 - 160	1/2
- moeraseik	40 - 60	1/2
- gewone veldolm	100 - 120	1/2
- ruwe berk	100 - 120	1/1
- hazelaar	50 - 70	1/0

DE PLANTTECHNIEK

De eigenlijke planting kan op verschillende manieren gebeuren : spleetplanting, hakplanting, kuilplanting, enz.

De planttechniek wordt in grote mate bepaald door de toestand van het terrein en de boomsoort.

Aangezien de toestand van het terrein te Gontrode geen bijzondere moeilijkheid oplevert, is het de boomsoort die de voornaamste rol speelt bij de keuze van de te volgen planttechniek.

Het spreekt vanzelf, dat voor grotere planten een spleetplanting niet in aanmerking komt en dat de kuilplanting de aangewezen methode is.

De grootte van de kuil hangt natuurlijk af van de omvang van de plantwortels.

Rekening gehouden met de afmetingen van het plantsoen, maar ook met het feit dat voorafgaandelijk geen andere grondbewerkingen uitgevoerd werden en dat geen technische problemen bestonden, werden volgende plantkuilen aangelegd :

	diameter (cm)	diepte (cm)
- linde, kers, olm en berk	40	40
- moeroseik	40	30
- hazelaar	25	30

Voor het maken van de plantgaten konden wij beschikken over twee traktoren en grondboren met een doorsnede van 110, 160, 250 of 400 mm. (+)

De capaciteit hiervan bedraagt 150-220 boringen per uur naargelang de grootte van de boor en de aard van de bodem.

Bij de eigenlijke planting gaat men tenslotte als volgt te werk :

1. De plant in het midden van de kuil plaatsen en er opletten dat de wortels niet beschadigd worden.
2. De kuil ongeveer 1/4 met aarde aanvullen.
3. De plant goed opschudden teneinde de wortels zo goed mogelijk in contact te brengen met de aarde.
4. Aanvullen van de kuil, terwijl men regelmatig de aarde goed aandrukt.

Gedurende het planten moet er op gelet worden, dat de plant zo goed mogelijk loodrecht blijft staan. Het kan daarom wenselijk zijn te planten met twee personen : de ene houdt de plant vast, terwijl de andere de kuil aanvult.

(+) Het is voor ons een aangename plicht de firma W. Hertecant, Kwadrecht-Gent, onze bijzondere dank te betuigen voor de belangloze hulp die wij van harentwege bij het maken van de plantgaten mochten ontvangen.

KORTE HISTORIEK VAN DE FAKULTEIT VAN DE LANDBOUW WETENSCHAPPEN

Beter dan een zeer lange uiteenzetting geven onderstaande data een overzicht van de ontwikkeling die onze fakulteit heeft doorgemaakt en van de lange weg, die in amper 50 jaar werd afgelegd :

- 1919 : Wet tot oprichting van een Nederlandstalige Rijkslandbouwhogeschool.
- 1920 : Stichting van de Rijkslandbouwhogeschool te Gent, in de lokalen gelegen Sint-Amandstraat 80.
- 1920 : Aankoop en inrichting van een proefhoeve van 60 ha te Melle. Hier vinden de studenten gelegenheid zich te bekwamen in de praktijk en persoonlijke opzoekingen te doen inzake, cultuur, plantenziekten, inkuiling van groenvoeders, veevoeding, zuivel, enz.
- 1921 : Aan de Rijkslandbouwhogeschool wordt een vereniging gesticht onder de naam "Vlaamse Landbouwhogeschoolkring" waarvan alle studenten, die aan deze school hun studiën doen, lid kunnen worden.
- 1926 : Door de afgestudeerden wordt een Verbond opgericht dat al de gediplomeerde oud-studenten van de Rijkslandbouwhogeschool groepeerd.
- 1931 : Het onderwijs in de natuurwetenschappen wordt naar de Gentse Universiteit overgebracht.
- 1932 : Een onderzoekingsstation voor Plantenveredeling wordt aan de Landbouwhogeschool verbonden. Dit onderzoekingsstation kreeg als opdracht de studie en de veredeling van voeder- en nijverheidsgewassen.
- 1933 : Aansluiting van de Rijkslandbouwhogeschool bij het Ministerie van Openbaar Onderwijs (10 - 3 -1933).

- 1933 : Het Instituut beslist tot de uitgaven van een driemaandelijks tijdschrift: " Mededelingen van de Landbouwhogeschool en de Opzoekingsstations van de Staat te Gent ", waarin regelmatig al de resultaten van het wetenschappelijk werk, op de laboratoria en de proefstations uitgevoerd, zullen worden gepubliceerd.
- 1934 : Koninklijk besluit tot vaststelling van de voorwaarde voor het toekennen van de diploma's van landbouwkundig ingenieur, van scheikundig landbouwingenieur, van ingenieur voor waters en bossen, van koloniaal landbouwkundig ingenieur, van tuinbouwkundig ingenieur, van ingenieur der landbouwbedrijven (31 - 10 - 1934).
- 1937 : Oprichting van de gebouwen voor de studie der kaasfabricatie en voor de voedingsleer te Melle.
- 1937 : Slopen van de gebouwen van de oude centrale gevangenis te Gent, waar meer dan 4 hectaren voor het oprichten van de nieuwe school met haar bijhorigheden beschikbaar komen.
- 1938-1939: Opbouw van de nieuwe Rijkslandbouwhogeschool.
- 1939 : Een Proefstation voor Veevoeding wordt opgericht te Melle, belast met de studie van de verbetering en de bewaring van voedermiddelen, het samenstellen van betere rantsoenen en het aanwenden van de nieuwe bevindingen op gebied van veevoeding.
- 1939 : Een Rijkszuivelstation wordt aan de Rijkslandbouwhogeschool verbonden. Dit Opzoekingsstation beschikt over een proefzuivelfabriek voor de industriële verwerking van de melk.
- 1940 : De nieuwe gebouwen worden gedeeltelijk betrokken.
- 1946 : Een Opzoekingsstation voor Sierplantenveredeling wordt aan het Instituut verbonden. Het doel van dit Opzoekingsstation bestaat voornamelijk in het verzamelen en instuderen van documentatie ten behoeve van de tuinders, in het winnen van nieuwe variëteiten van sierplanten en de verbetering van bestaande sierplanten.

- 1947 : Wet waarbij tot academische graden worden verheven de titels toegekend door de Rijksveeartsenijscholen en de Rijks- of door de Staat erkende Landbouwhogescholen (27.6.1947).
- 1948 : Instelling van de wetenschappelijke graad en van het wetenschappelijk diploma van doctor in de landbouwkundige wetenschappen (17.12.1949).
- 1951 : Oprichting van 4 nieuwe proefstation, nl. voor entomologie , kleinveeteelt, plantenziektenkunde en boerderijbouwkunde.
- 1957 : Reorganisatie van het Departement van Landbouw. Door deze structuurwijziging wordt een Bestuur voor Landbouwkundig Onderzoek opgericht waaronder de Rijkscentra voor Landbouwkundig Onderzoek ressorteren.
- 1960 : Wet houdende toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten en gelijkgestelde inrichtingen (3 - 8 - 1960).
- 1962 : Een nieuw organiek reglement alsmede het statuut van het wetenschappelijk personeel wordt bij koninklijk besluit geregeld (27 juni 1962).
- 1965 : Bij K. B. 5. 7. 1965 wordt de Rijkslandbouwhogeschool omgevormd tot Rijksfaculteit der Landbouwwetenschappen.
- 1968 : Aankoop door het Ministerie van Nationale Opvoeding van het Aelmoeseneibos, dat vanaf 1.1.1969 ter beschikking wordt gesteld van de Leerstoel voor Algemene en Vergelijkende Bosbouw.
- 1969 : Met ingang van 1.10.1969 wordt de fakulteit als " Fakulteit van de Landbouwwetenschappen " opgenomen in de Rijksuniversiteit Gent.

HET ONDERZOEKSCENTRUM VOOR BOSBOUW, BOSBE- DRIJFSVOERING EN BOSPOLITIEK

Het "Onderzoekscentrum voor Bosbouw, Bosbedrijfsvoering en Bospoli-
tiek" groepeert de diensten en activiteiten die behoren of uitgaan van de
Leerstoel voor Algemene en Vergelijkende Bosbouw in de Faculteit van de
Landbouwwetenschappen behorende tot de Rijksuniversiteit te Gent.
Deze leerstoel droeg oorspronkelijk de benaming "Leerstoel voor Bosbouw-
economie", later "Leerstoel voor Algemene en Toegepaste Bosbouw"
en sinds 1964 "Leerstoel voor Algemene en Vergelijkende Bosbouw".
Deze leerstoel is tot op heden maar bezet geweest door twee titularissen
nl. Prof. ir. H. Glorie van 1922 tot 1948 en de huidige titularis Prof. dr. ir.
M. Van Miegroet van 1949 tot heden.

Aan deze leerstoel worden volgende cursussen gedoceerd :

Algemene bosbouw (Prof.dr.ir. M. Van Miegroet)

Basiscursus voor de studenten in de bosbouw en die
betrekking heeft op de boskunde, de bestandsleer, de
bedrijfsleer en de behandelingsleer.

Vergelijkende bosbouw (Prof.dr. ir. M. Van Miegroet)

Studie van de bosbouw en de bosbouwpraktijken in de
verschillende gebieden van de aarde.
Studie van de specifieke omstandigheden van de bosbouw
in de verschillende natuurlijke streken van België.
Monografie van de boomsoorten.
Populiereenteelt.

Bosbouwtechniek (Prof.dr. ir. R. Goossens)

Bebossing- en herbebossingstechnieken.
Zaadwinning, zaadkontrolle en kwekerijwezen.
Boomverpleging (snoeiing, bemesting, chirurgie).

Bospolitiek (Prof.dr. ir. M. Van Miegroet)

De bosgeschiedenis van België in Europa
Studie van de basisprincipes van de bos-
politiek opbouw van de beheersorganen,
functieeler met betrekking tot het bos,
boseconomisch milieu.

Inleiding tot de bosbouw (Prof.dr.ir.R. Goossens)

Algemeen overzicht van de problemen van de bosbouw
voor de studenten, die zich niet in de vakken van de
groep " Waters en Bossen " specialiseren.

De bosbouwconomie (Prof. ir. G. Delfosse)

Omvat de bosbedrijfsregeling, de dendrometrie, de
opbrengstleer en de boswaardeberekening)

Het Bosrecht (Prof. dr. W. De Clercq)

Studie van de boswetgeving, het jachtrecht en het
visserijrecht.

De staf van het Onderzoekscentrum voor Bosbouw, Bosbedrijfsvoering en
Bospolitiek is als volgt samengesteld

Onderwijzend personeel

M. Van Miegroet, gewoon hoogleraar, directeur diensthoofd,
Landbouwkundig ingenieur (Gent 1945),
Ingenieur van Waters en Bossen (Gent 1946),
Doctor in de Technische Wetenschappen
(E.T.H. Zürich 1956).

Germain Delfosse, docent
Ingenieur van Waters en Bossen (Gent 1925)

Willy De Clercq, docent
Doctor in de Rechten (Gent 1950)

Roland, Goossens, geassocieerd docent.
Landbouwingenieur groep Waters en Bossen
(Gent 1955)
Doctor in de Landbouwwetenschappen (Gent
1965)

Wetenschappelijk personeel

Guido Vyncke, assistent
Landbouwkundig ingenieur groep Tuinbouw (Gent 1964)
Landbouwkundig ingenieur groep Waters en Bossen (Gent
1967)

Noël Lust, aspirant Nationaal Fonds Wetenschappelijk Onderzoek.
Landbouwkundig ingenieur groep Waters en Bossen (Gent
1966).

Machteld Michiels, assistente C.N.E.G.
echtg. Heip
Licentiaat in de biologie, groep plantkunde (Gent
1969)

Mansour Mohammady, wetenschappelijke medewerker
Bosbouwingenieur (Karadj/Iran
1964)

Technischen administratief personeel

Erna Cordonnier, echtg. Van Gotha, sekretariaat.
Monique Blondia, amanuensis
André Van de Vijver, amanuensis
Felix Teirlinck, boswachter
Etienne De Bruycker, laboratoriumhelper

Het proefbos Aelmoeseneie wordt beheerd door Prof. dr. ir. M. Van Miegroet hierin direkt bijgestaan door de hh. Felix Teirlinck en Etienne De Bruycker.

Een gespecialiseerd bosbouwingenieur, die met de dagelijkse bedrijfsleiding zou worden belast is nog niet aangesteld, maar een dergelijke functie is in het personeelskader voorzien.

Voor wat tenslotte de wetenschappelijke activiteit betreft, kunnen drie groepen van problemen onderscheiden worden.

Alle vraagstukken die verbandhouden met de dynamiek van de bestandsgroei, de bestandsbehandeling en de bestandsfysiologie behoren tot het rechtstreekse interessegebied van Prof. Van Miegroet.

Prof. dr. ir. R. Goossens oriënteert zijn onderzoek vooral in de richting van de dendrometrie en de opbrengstleer d. i. de controle, met moderne middelen, van de groei en de wiskundige interpretatie van de groeiverschijnselen. Hij doet tevens de bedrijfscontrole te Gontrode en voert de waardeberekeningen uit.

Ir. G. Vyncke houdt zich in hoofdzaak bezig met de problemen van de recreatie en van de natuurbescherming.

Ir. N. Lust werkt vooral op het gebied van de groeieevenwichten en bestudeert het reactievermogen van de boomsoorten.

Ir. M. Mohammady doet onderzoek in verband met de droogteresistentie van bosplanten en de bebossing van semi-aride gebieden.

M. Michiels tenslotte werkt in het kader van het " Nationaal Centrum voor Algemene Ekologie " aan de interpretatie van het kollektief onderzoek in het bos van Virelles.

Door het Onderzoekscentrum voor Bosbouw, Bosbedrijfsvoering en Bospolitiek wordt een periodiek uitgegeven " Sylva Gandavensis " die reeds aan zijn 18e nummer is en die vooral dient tot het onderhouden van een ruildienst en van de uitwisseling van de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek van 250 instituten en onderzoekscentra in 61 landen.

TOT BESLUIT

De aktie van 21 maart 1970 mag geen eindpunt worden : Het volstaat inderdaad niet, dat elkeen bij de plantdag betrokken, nu tevreden en gerust naar huis zou gaan in het besef zijn plicht te hebben gedaan en zijn schuld tegenover de gemeenschap volledig te hebben ingelost.

Zelfs wanneer de boomplantingsdag van het natuurbeschermingsjaar 1970 als een unicum mag worden beschouwd en als de eerste kollektieve manifestatie tot sanering en redding van het leefmilieu, moet toch nog een lange en harde weg worden afgelegd, vooraleer de toekomst van de komende generaties volkomen zal gevrijwaard zijn.

De aktie, vandaag begonnen, moet in de volgende dagen, maanden en jaren worden voortgezet, tot wanneer wij de onmisbare groenzones zullen hebben, die de gezondheid van de werkende mens moeten waarborgen en die ertoe zullen bijdragen het land, dat wij bewonen, mooier en gezonder te maken. In dezelfde orde van gedachten moet dit eerste grootscheeps kontakt van het publiek met het Aelmoeseneibos eveneens beschouwd worden als de inzet van regelmatige betrekkingen en van wisselwerkingen, die aan alle betrokkenen ten goede zullen komen.

Wij wensen enerzijds de Aelmoesenei nog uit te breiden, teneinde geleidelijk een groter domein op te bouwen, dat zijn wetenschappelijke en pedagogische funktie optimaal kan vervullen, en waar ook het publiek ten allen tijde welkom zal zijn.

Anderzijds zal de voorgenomen vestiging van ons Onderzoekscentrum voor Bosbouw, Bosbedrijfsvoeringen Bospolitiek te Gontrode, te midden van het bos, aanzienlijk bijdragen om de regelmatige betrekkingen met het publiek, in het bijzonder met de jeugd, met de natuurbeschermingsorganisaties en met alle direkt geïnteresseerden, te verbeteren en te vergemakkelijken.

Wij willen inderdaad van de Aelmoesenei een ontmoetingsplaats maken, waar iedereen welkom is, die van het bos houdt of die zich zorgen maakt over de vrijwaring van het leefmilieu.

Wij hopen er in de komende tijd vooral degenen te ontmoeten die, als ware pioniers, aan de aktie van 21 maart 1970 hebben deelgenomen. " Hun " boom zullen wij met de beste zorgen omringen. Op hun medewerking rekenen wij ook in de toekomst.

0000000000
000000
00

La présente brochure est destinée à l'information du grand public. Elle est dédiée aux nombreux amis de la nature qui ont participé à la " Journée de l'Arbre " organisée dans la forêt expérimentale " Aelmoesenei " du Centre de Recherches de Sylviculture de l'Université de Gand dans le cadre de l' "Année de la Protection de la Nature 1970 ".

Die vorliegende Broschüre wurde geschrieben zur Aufklärung und Information des Publikums und ist den vielen Naturfreunden gewidmet die auf vorzügliche Weise mitgearbeitet haben bei der Organisation des Baumpflanzungstages im Lehrwald " Aelmoesenei " des Forschungszentrums für Waldbau der Universität Gent. (21. 3. 1970)

This booklet was written for the instruction and information of the public and is dedicated to the many friends of nature who planted a tree in the experimental forest " Aelmoesenei " of the Research Centre for Silviculture of the University of Ghent, where a " Tree-planting Day " was organized on March 21st 1970 .